

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS PATENTOWY** (19) **PL** (11) **238474**

(13) **B1**

(21) Numer zgłoszenia: **433291**

(51) Int. Cl.
C08L 95/00 (2006.01)
C08L 5/04 (2006.01)

(22) Data zgłoszenia: **18.03.2020**

(54) **Sposób wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej z zastosowaniem biopolimeru**

(43) Zgłoszenie ogłoszono:
16.11.2020 BUP 24/20

(45) O udzieleniu patentu ogłoszono:
30.08.2021 WUP 22/21

(73) Uprawniony z patentu:
POLITECHNIKA LUBELSKA, Lublin, PL

(72) Twórca(y) wynalazku:
AGNIESZKA WOSZUK, Lublin, PL
SZYMON MALINOWSKI, Lublin, PL
MICHAŁ WRÓBEL,
Zemborzyce Tereszyńskie, PL
LIDIA BANDURA, Lublin, PL

(74) Pełnomocnik:
rzecz. pat. Maciej Nowicki

PL 238474 B1

Opis wynalazku

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej z zastosowaniem biopolimeru, pozwalający na zastąpienie części kruszywa i asfaltu granulatem asfaltowym, który jest materiałem pochodzącym z recyklingu zdegradowanych nawierzchni drogowych.

Z załącznika do zarządzenia nr 47 Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 18.11.2014 r. NAWIERZCHNIE ASFALTOWE NA DROGACH KRAJOWYCH WT-2 2014 - część I Mieszanki mineralno-asfaltowe Wymagania Techniczne (WT 2 2014) znane jest uziarnienie mieszanki mineralnej i zawartość lepiszcza asfaltowego do mieszanek mineralno-asfaltowych do warstw podbudowy, wiążącej, wyrównawczej i ścieralnej. Z WT 2 2014, str. 8 znana jest definicja granulatu asfaltowego. Z tabeli 3 str. 16 znane są wymagania dotyczące granulatu asfaltowego stosowanego w mieszankach mineralno-asfaltowych. Ze str. 19 znane są dwie metody dodawania granulatu asfaltowego do mieszalnika otaczarki: bez wstępnego ogrzewania i ze wstępnym ogrzewaniem. Z punktu 7.4. 4 strona 17, 18, 19 znane są warunki stosowania granulatu asfaltowego w mieszankach mineralno-asfaltowych.

Z WT 2 2014 punkt 7.2 strona 15 znane są również rodzaje lepiszczy asfaltowych stosowanych w mieszankach mineralno-asfaltowych. Są to:

- asfalty drogowe według PN-EN 12591:2010,
- asfalty modyfikowane polimerami według PN-EN 14023:2011,
- asfalty drogowe wielorodzajowe według PN-EN 13924-2:2014-04.

Z WT 2 2014 punkt 8.1 strona 21 znane są temperatury zagęszczania mieszanek mineralno-asfaltowych w warunkach laboratoryjnych.

Z WT 2 2014 p. 8.3 strona 42, 43, 44 znane są wymagania odnośnie produkcji i przechowywania mieszanki mineralno-asfaltowej i jej składników. Z tabeli 41 strona 43 znana jest najwyższa dopuszczalna temperatura asfaltu w zależności od rodzaju asfaltu. Z tabeli 42 strona 43 znana jest najwyższa temperatura jaką może mieć mieszanka mineralno-asfaltowa po wytworzeniu oraz znana jest najniższa temperatura jaką może mieć mieszanka mineralno-asfaltowa dowieziona na plac budowy i przeładowana do kosza rozkładarki. Temperatura poszczególnych składników mieszanki mineralno-asfaltowej jest dobierana z uwzględnieniem powyższych wymagań oraz warunków atmosferycznych oraz trasy i czasu transportu gotowej mieszanki z wytwórni na miejsce wbudowywania.

Z WT 2 2014 p. 7.4.4 strona 17 wiadomo, że wymagania w odniesieniu do składników mieszanki mineralno-asfaltowej, zawierającej granulaty asfaltowe oraz do gotowej mieszanki są identyczne jak w przypadku analogicznej mieszanki mineralno-asfaltowej, wytwarzanej w całości z nowych składników. Z artykułu Xiaohu Lu, Ulf Isacson „Effect of ageing on bitumen chemistry and rheology, Construction and Building Materials 16, 2002 s. 15–22 wiadomo, że właściwości asfaltu zawartego w granulacie asfaltowym pod wpływem procesów utleniania zmieniają się – asfalt staje się bardziej twardy i sztywny. W konsekwencji również mieszanki mineralno-asfaltowe z dodatkiem granulatu asfaltowego są bardziej sztywne i mniej odporne na działanie czynników atmosferycznych, zwłaszcza wody i mrozu. Z tego powodu w mieszankach mineralno-asfaltowych z granulatem asfaltowym zwykle stosuje się jako nowe lepiszcze asfaltowe – asfalt modyfikowany polimerem. Z artykułu Bhupendra Singh, Praveen Kumar, Effect of polymer modification on the ageing properties of asphalt binders: Chemical and morphological investigation, wiadomo że są najbardziej popularnymi elastomerami i plastomerami, stosowanymi do modyfikacji nawierzchni lepiszczy asfaltowych są styren-butadien-styren (SBS) i octan etylenowinylowy (EVA).

Wynalazek przedstawiony w zgłoszeniu patentowym [CN110256860 \(A\)](#) obejmuje modyfikowany asfalt i sposób jego wytwarzania. Zmodyfikowany asfalt zawiera 100 cz. wagowych asfaltu 8–15 cz. wagowych sproszkowanego barytu, 10–18 cz. wagowych sproszkowanego talku, 2–5 cz. wagowych chemicznego środka sprzęgającego, 10–20 cz. wagowych polieterowego typu prepolimeru, 2–8 cz. wagowych alginianu sodu, 5–12 cz. wagowych stearynianu wapnia, 4–10 cz. wagowych poliakryloamidu, 0,5–1,5 cz. wagowych alkoholu poliwinylowego oraz 2,5–4 cz. wagowych boraksu. Sposób wytwarzania modyfikowanego asfaltu obejmuje przygotowanie mieszaniny asfaltowej poprzez ogrzewanie i upłynianie asfaltu, ścinanie i mieszanie asfaltu z jednoczesnym dodawaniem sproszkowanego barytu, sproszkowanego talku, chemicznego środka sprzęgającego, alginianu sodu, stearynianu wapnia, poliakryloamidu, alkoholu poliwinylowego oraz boraksu w celu uzyskania mieszaniny (A). Następnie wstępnie ogrzewa się poliester typu prepolimeru i dodaje się do mieszaniny (A), ściera się i miesza w celu uzyskania modyfikowanego asfaltu. Modyfikacja asfaltu obejmuje dodatek wypełniacza w postaci sproszkowanego barytu, którego głównym składnikiem jest siarczan baru zmniejszający transfer ciepła

w asfalcie, co powoduje zwiększenie odporności temperaturowej modyfikowanego asfaltu a w konsekwencji poprawę jego stabilności zarówno w niskiej jak i wysokiej temperaturze. Dodatek sproszkowanego talku do asfaltu wpływa na jego płynność i dyspergowalność poprawiając trwałość nawierzchni asfaltowej. Wprowadzenie do asfaltu chemicznego środka sprzęgającego poprawia wydajność wiązania międzyfazowego zwiększając stabilność strukturalną modyfikowanego asfaltu. Natomiast obecność polieterowego typu prepolimeru w składzie modyfikowanego asfaltu powoduje zwiększenie odporności na spękania na skutek poprawy wydajności otaczania kruszywa przez lepiszczce asfaltowe. Połączenie alginianu sodu, stearynianu wapnia, poliakrylamidu oraz alkoholu etylowego powoduje powstanie wewnątrz asfaltu usieciowanej struktury, dzięki czemu ziarna wypełniacza i składniki asfaltu mogą być połączone poprawiając elastyczność asfaltu. Dodatek boraksu może z cząsteczkami alkoholu poliwinylowego również tworzyć usieciowane struktury prowadząc do poprawy stabilności temperaturowej asfaltu.

Wynalazek opisany w zgłoszeniu patentowym [KR100893303 \(B1\)](#) przedstawia recyklingowy beton asfaltowy i jego sposób wytwarzania. Do otrzymania betonu asfaltowego wykorzystano odpadowy asfalt, odpadowy beton, osad z oczyszczalni oraz odpady tworzyw sztucznych o temperaturze pokojowej. Sposób wytwarzania recyklingowego betonu asfaltowego obejmuje rozdrabnianie odpadowego asfaltu i odpadowego betonu do wielkości ziarna mniejszej niż 40 mm; usuwanie ze sproszkowanego pyłu oraz odpadowego betonu zanieczyszczeń posiadających żelazo, suszenie, rozdrabnianie zanieczyszczeń w osadzie z oczyszczalni do wielkości ziarna 3–8 mm, usuwanie zanieczyszczeń z odpadowego tworzywa sztucznego w postaci stałej oraz ogrzewanie w celu uzyskania konsystencji plastycznej. Następnie różnego rodzaju środki powierzchniowo czynne zmieszano z wodą, odpadowym asfaltem, odpadowym betonem, osadem z oczyszczalni, płynnym tworzywem sztucznym. Korzystnym skutkiem opisanego wynalazku jest zmniejszenie emisji toksycznych gazów oraz zmniejszenie kosztów produkcji betonu asfaltowego przy jednoczesnym zachowaniu jego trwałości.

Wynalazek ujawniony w zgłoszeniu patentowym [CN109437674 \(A\)](#) dotyczy długo działającego samo naprawiającego betonu asfaltowego zawierającego wielokomorowe kapsułki wrażliwe na naprężenie, które na skutek skurczu pod wpływem obciążenia mogą uwalniać środek regenerujący asfalt, realizując w ten sposób regenerację in-situ starzejącego się asfaltu i automatyczne zmniejszanie mikropęknięć. Długo działający samonaprawiający beton asfaltowy wytwarza się przez zmieszanie asfaltu z 0,4–0,6% wagowych kapsułek wielokomorowych wrażliwych na naprężenie uzyskanych przez rozpuszczenie alginianu sodu w wodzie, schłodzenie roztworu alginianu sodu do temperatury pokojowej, a następnie mieszanie ścinające roztworu alginianu sodu, asfaltowego środka regenerującego oraz środka powierzchniowo czynnego Tween 80, przy czym szybkość ścinania wynosi 4000–5500 obrotów/minutę, a czas ścinania trwa dla 10–15 minut; pod wpływem mieszania magnetycznego z prędkością 60–100 obrotów/minutę, wkraplając otrzymaną ciecz do roztworu chlorku wapnia o temperaturze 50–55°C z prędkością 60–100 kropli/minutę; po zakończeniu dodawania kroplami utrzymywano układ kondycjonowano przez 3–4 godziny, przemywano wodą destylowaną i suszono w celu uzyskania produktu końcowego. Korzystnym efektem przedstawionego wynalazku jest uwalnianie środka regenerującego asfalt pod wpływem cyklicznego obciążenia w celu osiągnięcia regeneracji in-situ starzejącego się asfaltu i automatyczne zmniejszenie mikropęknięć. Czas uwalniania się środka regenerującego jest różny, co zapewnia długotrwałą samonaprawczą wydajność betonu asfaltowego, która może znacznie zmniejszyć ilość pęknięć w nawierzchni asfaltowej a w konsekwencji wydłużyć jej żywotność.

Wynalazek przedstawiony w zgłoszeniu patentowym [US2020040186 \(A1\)](#) ukazuje skład betonu asfaltowego o zwiększonej wodoodporności zawierający 100 części wagowych asfaltu, 5 do 25 części wagowych styrenu kopolimeru styren-izopren-styren 5 do 15 części wagowych żywicy naftowej, 250 do 1000 części wagowych recyklingowej nawierzchni asfaltowej, 1 do 10 części wagowych środka poprawiającego wydajność, 250 do 1000 części wagowych kruszywa, 30 do 150 części wagowych drobnego proszku kruszywa i 0,1 do 2 części wagowych włókna celulozowego. Zastosowanie kopolimeru styren-izopren-styren jest ograniczenie powstawania spękań betonu asfaltowego. Podczas gdy, odpowiednie właściwości adhezyjne i wodoodporne betonu asfaltowego są osiągane przez dodatek dowolnej żywicy naftowej o temperaturze topnienia przewyższającej 100°C. Dodatek środka poprawiającego wydajność powoduje przywrócenie właściwości fizycznych recyklingowanej nawierzchni asfaltowej w wyniku obecności składnika siarkowego. Zastosowanie włókien celulozowych zapewnia odpowiednią siłę rozciągającą.

W zgłoszeniu patentowym [CN106883629 \(A\)](#) opisano metodę przygotowania mieszanki mineralno-asfaltowej zawierającej granulatu asfaltowy w technologii na ciepło. Przedstawiona metoda obejmuje odzysk i obróbkę wstępną granulatu asfaltowego w celu uzyskania mieszaniny, mieszanie ścinające mieszaniny granulatu asfaltowego, plastyfikatora, glicerolu, bentonitu, hydroksypropylometylocelulozy i lekkiego oleju przez 30–40 minut w temperaturze 50–60°C do uzyskania mieszaniny asfaltowej, dodanie roztworu alkoholu etylowego, ftalanu dioktylu i poliizobuten do otrzymanej mieszaniny asfaltowej, ogrzewanie do 80–90°C, mieszanie przez 20–30 minut, ogrzewanie do 110–120°C, dodawanie środka regenerującego i ciągle mieszanie przez 5–10 minut, otrzymując zregenerowany asfalt. Korzystnym skutkiem przedstawionego wynalazku jest ułatwiona regeneracja granulatu asfaltowego w wyniku jednoczesnego dodawania glicerolu i bentonitu. Dodatek izobutylenu korzystnie wpływa na ponowne przetapianie asfaltu oraz wspomaga regenerację asfaltu z granulatu asfaltowego. Synergiczne działanie diwodorofosforanu sodu i dicykloheksyloaminy obniża jego temperaturę mięknięcia i poprawia plastyczność asfaltu po regeneracji.

W zgłoszeniu patentowym [US2020040186 \(A1\)](#) przedstawiono skład betonu asfaltowego o zwiększonej wodoodporności zawierający 100 części wagowych asfaltu, 5–25 części wagowych kopolimeru styren-izopren-styren, 5–15 części wagowych żywicy naftowej, 250–1000 części wagowych granulatu asfaltowego, 1–10 części wagowych środka poprawiającego wydajność, 25–1000 części wagowych kruszywa, 30–150 części wagowych wypełniacza oraz 0,1–2 części wagowych włókna celulozowego. Korzystnym skutkiem jest poprawa wodoodporności betonu asfaltowego wynikająca z wysokiej kohezji i adhezji jego składników a także poprawa trwałości, odporności na koleinowanie, starzenie i/lub odmycie kruszywa z lepiszcza uzyskanego betonu asfaltowego.

Wynalazek przedstawiony w zgłoszeniu patentowym [CN1 03833267 \(A\)](#) dotyczy łatwej w budowie oraz trwałej mieszanki asfaltowej zawierającej granulatu asfaltowy otrzymanej technologią na gorąco oraz sposobu jej wytwarzania. Opisany skład mieszanki zawiera asfalt pozyskany z ropy naftowej, kruszywo oraz granulatu asfaltowy. Masa asfaltu oraz masa asfaltu zawartego w granulacie asfaltowym jak również masa kruszywa mineralnego oraz masa kruszywa mineralnego zawartego w granulacie asfaltowym stanowi 100:(5,5–6,5). Nowe i odpadowe kruszywa mineralne stanowią odpowiednio 50–70% i 30–50% kruszywa mineralnego. Sposób przygotowania mieszanki asfaltowej według tego wynalazku obejmuje ogrzewanie kruszywa mineralnego oraz granulatu asfaltowego do temperatury 180–200°C i 100–140°C przez 60–90 sekund, dodanie asfaltu o temperaturze 160–170°C, mieszanie przez 60–90 sekund do uzyskania współczynnika wypełnienia większego lub równego 3,6. Korzystnym skutkiem przedstawionego wynalazku jest wytworzenie mieszanki asfaltowej charakteryzującej się doskonałą stabilnością w wysokich temperaturach, wysokim modułem sprężystości, doskonałymi właściwościami hydrofobowymi, wysoką odpornością zmęczeniową oraz łatwą procedurą wytwarzania. Wytworzony beton asfaltowy zastosowany na warstwie nawierzchniowej może zmniejszyć jego naprężenia i odkształcenia resztkowe spowodowane obciążeniem pojazdu oraz poprawić odporność nawierzchni drogowej na uszkodzenia.

Wynalazek przedstawiony w zgłoszeniu patentowym [CN106186837 \(A\)](#) opisuje mieszankę mineralno-asfaltową o wysokiej zawartości granulatu asfaltowego przygotowaną w technologii na ciepło. Mieszanka ta zawiera 50–70% granulatu asfaltowego, 28,2–47,2 kruszywa, 1,8–2,8% asfaltu oraz 0,3–0,5% regeneratora w stosunku do masy asfaltu. Sposób wytwarzania mieszanki asfaltowej obejmuje odzysk granulatu asfaltowego, kruszenie i przesiewanie granulatu asfaltowego oraz przygotowanie mieszanki mineralno-asfaltowej z destruktem asfaltowym w technologii na ciepło. Granulat asfaltowy, kruszywo, asfalt oraz środek regenerujący zostały wykorzystane zgodnie z wymaganiami proporcji dla materiałów wyjściowych i zostały poddane mieszanemu zgodnie z konwencjonalną techniką produkcji mieszanek na ciepło, w której temperatura mieszania wynosi 120–140°C, a czas mieszania wynosi 20–35 sekund. Korzystnym skutkiem przedstawionego wynalazku jest zwiększenie ilości destruktu asfaltowego do betonu asfaltowego wytworzonym w technologii na ciepło.

Z artykułu Xin Yu, Fuqiang Dong, Gongying Ding, Shengjie Liu, Shihui Shen "Rheological and microstructural properties of foamed epoxy asphalt" *Construction and Building Materials* 114 (2016) 215–222 znany jest sposób tworzenia trójwymiarowej usieciowanej struktury związków epoksydowych. Sposób ten polega na zmieszaniu upłynnionego asfaltu ze środkiem utwardzającym a następnym dodaniu żywicy epoksydowej. W wyniku reakcji chemicznej środka utwardzającego i żywicy epoksydowej tworzy się wewnętrzna, trójwymiarowa struktura ograniczająca ruchy składników asfaltu.

Celem wynalazku jest wytworzenie mieszanek mineralno-asfaltowych z granulatem asfaltowym o podwyższonej odporności na działanie wody i mrozu.

Istotą sposobu wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej z zastosowaniem biopolimeru, w którym mieszanka zawiera kruszywo drobne, kruszywo grube, wypełniacz, granulát asfaltowy oraz asfalt, **jest to**, że miesza się biopolimer – alginianu sodu wraz z czynnikiem sieciującym w postaci wodnego roztworu epichlorohydryny o stężeniu 99% w proporcjach wagowych 1:1 do uzyskania homogenicznej mieszaniny. Następnie powstałą mieszaninę dodaje się do rozgrzanego asfaltu w ilości od 2 do 10% wagowo masy asfaltu i miesza się do uzyskania jednolitej mieszaniny. Oddzielnie miesza się rozgrzane kruszywo drobne i kruszywo grube z granulatem asfaltowym i wypełniaczem wapiennym. W dalszej kolejności dodaje się do mieszanki mineralnej powstałą mieszaninę asfaltową i miesza się do momentu całkowitego otoczenia kruszyw. Po czym mieszankę mineralno-asfaltową zagęszcza się.

Korzystnym skutkiem wynalazku jest zwiększona odporność na działanie wody i mrozu, wynikająca z synergicznego działania alginianu sodu oraz epichlorohydryny prowadząca do powstawania wewnątrz asfaltu usieciowanej kowalencyjnie struktury, która otacza ziarna wypełniacza prowadząc do wzrostu odporności na działanie wody i mrozu.

Kolejną zaletą stosowania wynalazku jest ograniczenie ilości związków chemicznych wprowadzanych do mieszanki mineralno-asfaltowej, w porównaniu do dotychczas znanych sposobów modyfikacji asfaltu z zastosowaniem alginianu sodu oraz uproszczenie procedury modyfikacji asfaltu co umożliwia zastosowanie proponowanego rozwiązania bezpośrednio w wytwórniach mas bitumicznych.

Przykłady

Mieszanki mineralno-asfaltowe z betonu asfaltowego o maksymalnym uziarnieniu kruszywa 16 przeznaczone na warstwę wiążącą – AC 16 W, przygotowywano w laboratorium według składu przedstawionego w tabeli 1.

Tabela 1. Składniki mieszanki mineralno-asfaltowej w 1 i 2 przykładzie wykonania

Nazwa składnika mieszanki	Udział wagowych składników w mieszance [%]	
	mieszanka mineralna	mieszanka mineralno-asfaltowa
Wypełniacz wapienny	1,0	1,0
Kruszywo drobne 0/2	17,0	16,2
Kruszywo grube 2/8	25,0	23,9
Kruszywo grube 8/11	17,0	16,2
Kruszywo grube 11/16	20,0	19,1
Kruszywo z granulatu asfaltowego 16 GRA 0/11	20,0	19,1
Mieszanina asfaltu 35/50 z alginianem sodu i epichlorochidryną		3,32
Asfalt z granulatu asfaltowego		1,18

Wykonanie mieszanek mineralno-asfaltowych w przykładach wykonania przeprowadzono według poniżej opisanych czynności.

Poszczególne składniki i parametry dla poszczególnych mieszanek przedstawiono w tabeli 2.

Alginian sodu o lepkości 9,5 mPa*s zbadanej wg normy ASTM D 2162 w ilości przedstawionej w tabeli 2 wymieszano z czynnikiem sieciującym w postaci wodnego roztworu epichlorohydryny o gęstości 1,189 g/mL zbadanej wg normy PN-EN 1131:1999 o stężeniu 99% w ilości przedstawionej w tabeli 2, do uzyskania homogenicznej mieszaniny. Otrzymaną mieszaninę w ilości przedstawionej w tabeli 2 dodano do asfaltu drogowego 35/50 o penetracji 45,00 zbadanej w 25°C wg normy PN-EN 1426:2009 rozgrzanego do temperatury 175°C w ilości 2000 g i mieszano mieszadłem mechanicznym z prędkością obrotową 3000 rpm przez czas 30 min. do uzyskania jednolitej mieszaniny. Procentowa wagowa ilość dodanej mieszaniny została przedstawiona w tabeli 2 w stosunku do masy asfaltu. Oddzielnie rozgrzano kruszywo drobne i kruszywo grube do temperatury 175°C a następnie wymieszano z granulatem asfaltowym o temperaturze T3 i wypełniaczem wapiennym o temperaturze 23°C. Do uzyskanej mieszanki mineralnej w ilości 28650 g. dodano powstałą wcześniej mieszaninę asfaltową w ilości 996 g. i mieszano do momentu całkowitego otoczenia kruszyw. Następnie z uzyskanej mieszanki mineralno-asfaltowej, w temperaturze 140°C zagęszczono próbki przeznaczone do badania odporności na

działanie wody i mrozu, mierzone wskaźnikiem ITSR zgodnie z normą PN-EN 12697-12:2008 oraz z uszczegółowieniem.

Tabela 2. Dane dotyczące przykładów wykonania

Wyszczególnienie	1 przykład wykonania	2 przykład wykonania
Ilość alginianu sodu [g]	20	100
Ilość epichlorohydryny [g]	20	100
Ilość dodanej mieszanki [g]	40	200
Ilość dodanej mieszanki [%]	2	10
Temperatura granulatu asfaltowego T3 [°C]	23	60
Odporność na działanie wody i mrozu ITSR [%]	85	88

W celu skonfrontowania wyników przeprowadzonych badań z zastosowaniem wynalazku z wynikami badań z zastosowaniem asfaltu modyfikowanego polimerem SBS, zrealizowano ten proces z zastosowaniem materiałów pochodzących z tego samego źródła oraz składem ilościowym przedstawionym w tabeli 1, zamieniając mieszankę asfaltu 35/50 z alginianem sodu i epichlorohydryną na asfalt modyfikowany PMB 25/55-60 o penetracji 38,0 zbadanej w 25°C wg normy PN-EN 1426:2009. Odporność na działanie wody i mrozu, mierzona wskaźnikiem ITSR zgodnie z normą PN-EN 12697-1012:2008 oraz z uszczegółowieniem wg. WT2 201 wytworzonej mieszanki wynosiła 81%.

Zastrzeżenie patentowe

1. Sposób wytwarzania mieszanki mineralno-asfaltowej z zastosowaniem biopolimeru, w którym mieszanka zawiera kruszywo drobne, kruszywo grube, wypełniacz, granulaty asfaltowe oraz asfalt, **znamienny tym**, że miesza się biopolimer – alginian sodu wraz z czynnikiem sieciującym w postaci wodnego roztworu epichlorohydryny o stężeniu 99% w proporcjach wagowych 1:1 do uzyskania homogenicznej mieszanki i powstałą mieszankę dodaje się do rozgrzanego asfaltu w ilości od 2 do 10% wagowo masy asfaltu i miesza się do uzyskania jednolitej mieszanki, **a oddzielnie** miesza się rozgrzane kruszywo drobne i kruszywo grube z granulatem asfaltowym i wypełniaczem wapiennym, **następnie** dodaje się do mieszanki mineralnej powstałą mieszankę asfaltową i miesza się do momentu całkowitego otoczenia kruszyw, po czym mieszankę mineralno-asfaltową zagęszcza się.